

בע"א (רמת גן) 56865-07-20 - אמין בדראן נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 56865-07-20 - אמין בדראן נ' עיריית רמת-גן גושלום רמת-גן
בע"א (רמת-גן) 56865-07-20

אמין בדראן

נ ג ד

עיריית רמת-גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[10.08.2020]

כבוד השופט אמר צ'כוביץ

החלטה

לפניהם בקשה להארכת מועד להישפט בקשר לשתי הודעות תשלום קנס, הראשונה מס' 55065783 שנרשמה ביום 27.1.99 והשנייה מס' 55342687 שנרשמה ביום 1.2.99.

לאחר שעניינו בבקשת המשיבה, מצאתי לדוחות את הבקשה מהטעמים שיפורטו להלן המבוקש טוען כי ביום 6.12.19 קיבל דרישת תשלום החובות על פי פקודת המיסים גבייה, ובאותו היום נודע לו לראשונה על הנסיבות.

המבקש טוען כי הודעות הדרישת תשלום הקנסות לא התקבלו אצלם מעולם, לא באמצעות הדואר ולא באמצעות מסירה אישית.

כפי העולה מתגבות ב"כ המשיבה, מדובר בהרשעות חולות, כאמור בסעיף 229 חוק סדר הדין הפלילי.

טעןתו של המבוקש לפיה הודעות התשלומים לא נמסרו לו כלל נטענת בעלמא ללא פירות מינימלי הכולל התייחסות בנפרד לכל אחד מהדוחות.

באשר לשאלת האם הומצאו כדי לבקשת הודעות תשלום הקנסות. על פי תגבורת ב"כ המשיבה והתחair הנלווה לה, הודעות תשלום הקנסות נשלחו לבקשת המבוקש, דהיינו תוך שנה ממועד ביצוע העבירות.

הודעות תשלום הקנסות הומצאו כדי לבקשת המבוקש, דהיינו תוך שנה ממועד ביצוע העבירות.

44 لتקנות סדר הדין הפלילי, בדבר המסירה של הודעות תשלום הקנסות לידי המבוקש.

כעולה מתגבות ב"כ המשיבה, על אישורי המשלוח המקימים את חזקת המסירה מוטבעות חותמות של רשות הדואר, המוכחות כי דברי הדואר התקבלו בפועל למשלוח.

במועד שלוח הדוחות אל המבוקש בדואר רשום לא הוקם עדין דואר ישראל, ולפיכך לא מצין על גבי אישור המשלו
מספר הדואר הרשום, שכן, כאמור, דואר ישראל עוד לא הוקם.

בתגובה המשיבה שצורתה כנספה א', ניתן לראות בתדריס בסדר רץ את מספרי הדוחות, שם החיבים, כתובותם
וחותמת רשות הדואר המאשרת את הקבלה למשלו.

כפי שניתן להיווכח, על אישור משלו המקים את חזקת המסירה מוטבעת חותמת הדואר, המוכיחה כי דבר הדואר
התתקבל בפועל למשלו.

הմבוקש לא עמד בנטול לסתירת "חזקת המסירה". ההלכה הפסוכה היא שטענה סתמית של המבוקש, אשר אינה
נתמכת בתצהיר המפורט פירוט מינימלי אודות הדוחות, Caino "לא קיבל" את הדוחות, אינה יכולה להרים את נטול
השכנוע המוטל עליו ואין בה כדי לסתור את "חזקת המסירה".

על כן, יש לראות את המבוקש כמו שהוא מצוי לו הודעות הקנסות כדין.
על פי סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי, לאחר שנשלחו אל המבוקש הודעות הקנסות, יכול היה להגיש בקשה
לביטול הקנסות בתוך 30 ימים, או להגיש בקשה לה夷יפט בתוך 90 ימים, אולם מועדים אלו חלפו זה מכבר.
משילא فعل המבוקש באחת מהדריכים הקבועות בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, הפכו הודעות תשלום הקנסות
לגזר דין חלוטים בהתאם להוראות סעיף 229(ח2) לחוק, והחולו להינתק בгинן הליכי גביה על פי פקודת המיסים
גביה.

בנסיבות העניין, לא מצאת כי יגרם למבוקש כל עיוות דין, שכן טענת הגנתו היחידה אשר לא נתמכה בתצהיר מספק
או בבדל אסמכתא, היא כי "לא ראיתי שום סימן שמנוע את החניה ואוסר אותה במקום". טענה זו אינה מהווה טענת
הגנה. נסף על כן, המבוקש בתצהירו מתיחס לדוח שנרשם בתאריך 27.9.99, בעוד שהקנסות אשר נמצאים באכיפה
כנגדו על פי תגבורת ב"כ המשיבה הינה מתאריכים ינואר ופברואר שנת 1999.

לאור המפורט לעיל, אין למבוקש כל טענת הגנה כנגד ההרשעה, כך שלא מצאת כי יגרם עיוות דין, אם לא יותר
המועד, אף מטעם זה אין להאריך המועד לה夷יפט, שכן לא הראה המבוקש סיכוי הגנה כנגד ההרשעה.
לפיכך, הבקשה נדחתה.

המציאות תשלח החלטה לצדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.